

Ког' а люба? азъ самъ знамъ:

Денье ношье та огрѣва,
Ношь насъ двама разлучава,
Врѣма-то и азъ неказвамъ,

Ког' а люба а зъ самъ знамъ.

Какъ а люба азъ самъ знамъ:

Лжливъ ли или вѣрно,
Или чисто ил' притворно,
Чюство мое азъ неказвамъ,

Какъ а люба а зъ самъ знамъ.

22

Бжлагарка сѧ кжпе на марица:

Хвѣрнала е сукманче въ травница,

А ризница край вода марица,

Примжкналъ сѧ овчаръ съ магарица,

Та открадна ризница дѣвойкы;

Люто кжлане дрѣбовка дѣвойка:

Който мене ризница украде,

Три пѣти мѹ хладиле овце,

Въ долове мѹ пшеница легнала,

А по бжрдо на гръбъ навивала.

Какъ зачюла овчарева майка,

Та сѧ сама за сына повайка.

„Който кжлане мой сына овчаръ

До година сама въ мой дворъ вила,

А до друга и чедо родила,